

1850-06-26

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Baseret på Skovgaards udsagn om Holger Stampe og bemærkningen om det manglende politiske indhold i Georgia Skovgaards breve, vurderes brevet at være en besvarelse på Georgias brev a 23. juni 1850, Mappe 3, brev 21.

Afsendersted:

Møn

Modtagersted:

Botanisk Have, København

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Til

Frøken G Schouw

Den Botaniske Have

Kjøbenhavn

[betalt]

Omtalte personer:

J. A. Jerichau

Elise Stampe

Holger Stampe-Charisius

Omtalte steder:

Møns Klint

Arkivplacering:

Mappe 5 nr. 08

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard skriver om krigen (treårskrigen). Han har set skibe, som sejlede mod Slesvig. Han kommer også ind på sit savn til Georgia, sit arbejde og afhængighed af andre mennesker. Han er ivrig efter at male.

TRANSSKRIFTION

Mappe 5 nr. 8

Møen d. 26de Aften 1850

Min Bedste Ven! Endskjönt det er sent maa jeg dog snakke lidt med Dig, jeg er jo rigtig nok træt, og skulde tidlig op i morgen da jeg haaber paa godt Veir, og Pligter altsaa paa en Maade bød mig at gaae til Sengs, saa dog bare et Par Ord. Det var jo fornøieligt med den Seir som Soldaten paa nye har vundet, det glæder var morsomt med det Nederlag, som Forfatningsfolkene med deres Digter i Spidsen led, det var godt nok ham og dem, det gjør mig egentlig ondt for Jerichau, men det er ogsaa godt nok til ham, for han fortjener det, det er en farlig Rolle han spiller, maatte denne Historie blot bringe ham til at gaa i sig selv, det sker vel næppe; Hvad sagde egentlig Clausen?

Jeg har nu det nødvendige, men det er saa Tarveligt, jeg vil gjerne have mere, jeg er nu sikret, det er jo godt, men jeg kan godt trænge til noget mere, desuden har jeg iaften faaet nogle ganske nye Emner, tillader Veiret det, maa jeg have dem med, det gaar altid saaledes, naar man skal til at holde op, saa kommer altid det bedste, man maa alligevel holde op, ellers vilde det gaa som med hende, der spandt Guld, ogsaa i det Stykke maa man indføre en fornuftig Husholdning, derfor vil jeg nu og saa spare paa mine Kræfter, og gaa til Hvile, god Nat min Ven!

-2-

d. 27de. Der har aldrig været et Ord om Politik i Dine Breve, hvad sker der i Verden? Hvorledes staar det sig med Krigen, Freden eller Vaabentilstanden? Idag har jeg seet en rigtig Flaade paa 8 Linieskibe, 1 Fregat og nok ogsaa en Brik komme østen fra og passere Klinten, eller rettere Møen, hen ad Slesvig til, Hans Peter mente: at nu blev Slesvig-Holstenerne idet mindste forskrækkede, og det kunde vel ogsaa nok hændes at der var Grund til det, for, hvorfor har vi ladet slæbe endel Landgangspramme derned? og hvorfor beholde den Mængde Folk bestandig inde? det er nok ikke godt at svare paa!

Hvordan har Elise det? Det gjør mig meget ondt med for Holger. Det er dog en fortvivlet Beslutning om at gaae i Krig, Begejstring kan der jo ikke være Tale om foruden at faa der vel næppe kan være noget Haab for ham, saa er der vel næppe andre end [?] hans Søster, som vil i dette Stykke

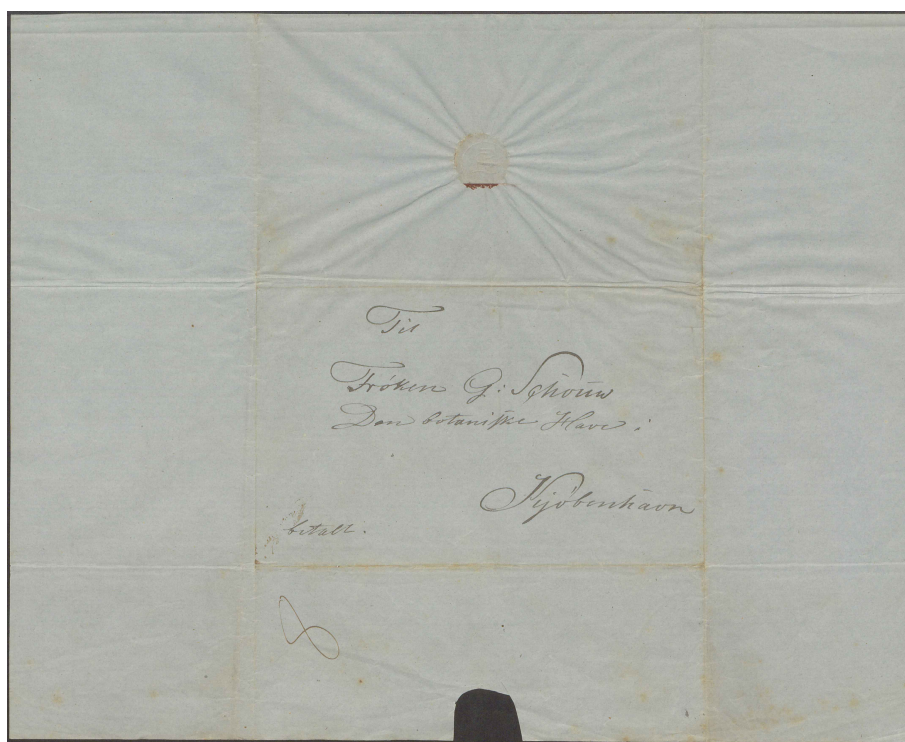
[?give] ham Deltagelse, jeg kan ikke nægte at min Sympati er bestemt paa en Side, hvormeget jeg end bebreider mig det for den anden gode Mands Skyld, men jeg kan ikke gjøre end det.

Løverdag. Idag har jeg Tid til at skrive til Dig, det regner og stormer udenfor, o kunde jeg tale med Dig, kunde jeg titte lidt ind til Fru Freund! jeg kan ikke skrive, jeg er for urolig nu, jeg har saa meget at meddele, men Papiret kan ikke modtage det, det er for lille, og Uroen mig for stor, jeg deles (man splitter ikke) af 2de Længsler, Længsel efter at see og favne, kysse og tale med Dig, Du Kjære! og Længsel efter at gjøre Billeder, ja, jeg længes efter at gjøre Billeder, jeg tror jeg kan, hvor

-3-

det gjærer og arbejder i mig; jeg længes efter at komme ud, og dog kan jeg vanskelig komme herfra, for naar jeg omtrent er omtrent færdig det bliver bestandig, nu kun dette, saa er jeg færdig, og saa undertiden kan man faae et saa deiligt Øieblik, at der aabner sig en rig Mangfoldighed, saaledes forleden Aften, men det lader til, at Veiret vil forbyde det,- jeg faldt i Tanker herover og og ved nu ikke hvad jeg vilde sige. Jeg faldt i Tanker over, hvormeget man vil, og hvor lidt man kan, hvor ubegrænset Lysten er, men hvor begrænset Evnerne, hvor afhængig man er af Vind og Veir, og andre Mennesker Det er en ubehagelig Følelse at have umaadelig Lyst til at flyve, og saa mærke at man kun gjør et lille bitte Hop, men Gud være lovet for de Evner man har, og de Grændser der er sat, og den Afhængighed man er i, i denne sidste ligger jo den største Velsignelse, Gud være lovet for [?alle] de Baand, hvormed vi er knyttede til Andre; forstaae mig Ret, ved Afhængighed af andre Mennesker, tænkte jeg ikke paa Dig, først da jeg havde skrevet det, og da fik Tankerne et andet Sving. I næste Uge forlader jeg vist Klinten, hvad Dag kan jeg ikke vide, jeg har det Haab at modtage det sidste Brev paa Tirsdag, og saa sige Farvel til dem for dennegang og Tak, ja Tusind Tak Du velsignede Menneske for alle de Ord, Du har skrevet og for al den Kjærlighed, Du har forstaaet at komme i dem, o! o! o! med Guds Hjælp ses vi snart og da! Lev vel min Ven! og Hils Alle! fra Deres P:

P.S. Tak for det Tilsendte.

Til

Froken G. Schouw
Dan botaniske Have.

København

Litell.

8

Moien 226² Oefen 1850 -

Min bedste Mand! Gudstjenest er jo først manns
 dygtskab, lidt med Tegn, jeg er jo rigtig nok borte, og tænkte lidet
 og i Morge da jeg tænkte hvad godt Minde, og tænkte alle de gode
 og gode borte mig et godt til Dingen, ja den bare det
 Ord. Det var jo forvildet med den Dine tone Dobbelt
 gode mine for minde, det ~~er~~ var minde med det
 Dobbelt tone Dobbelt tone Dobbelt tone Dobbelt tone Dobbelt tone
 det, det var godt nok som og den, det gjorde mig egentlig
 andet for Dobbelt, men det er og den godt nok som
 for som Dobbelt, det er en Dobbelt Dobbelt Dobbelt
 minde den Dobbelt Dobbelt Dobbelt Dobbelt Dobbelt Dobbelt
 for, det var nok og den; som Dobbelt Dobbelt Dobbelt Dobbelt Dobbelt Dobbelt

Jeg far min all nødvendige, men all en paa kornet
jag mit gjeve færd mere, jeg er min færd, all en jo
godt, men jeg kan godt bruge det noget mere, der
inden for jeg i al sin færd mig le gangen mig færd,
til lade mig all, men jeg færd det mere, all
jag all færd, men man, det all et færd og,
jag færd all det færd, men man alligvel
færd og, all det all all færd færd færd
færd færd, og færd i all færd man man indføre en
færd færd, færd færd, færd færd færd færd færd
færd færd, og færd det færd, god færd færd
Man!

[illegible]